

sygn. akt VII U 888/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

31 sierpnia 2021 r.

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w następującym składzie:

Przewodniczący SSO Małgorzata Kosicka

po rozpoznaniu 31 sierpnia 2021 r. na posiedzeniu niejawnym

odwołania K. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddziału w W.

z 19 maja 2021 r., znak (...)

o świadczenie postojowe

zmienia zaskarżoną decyzję, w ten sposób, że przyznaje K. M. prawo do świadczenia postojowego.

UZASADNIENIE

K. M. złożył odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. z 19 maja 2021 r., znak: (...). Ubezpieczony wniósł o zmianę zaskarżonej decyzji poprzez przyznanie prawa do ponownego świadczenia postojowego. W jego ocenie wydana decyzja jest bezzasadna, ponieważ zmiana kodu PKD przeważającej działalności nastąpiła przed 31 marca 2021 r., zaś przychód za luty 2020 r. został osiągnięty w związku z kodem 93.29.A obowiązującym od początku prowadzenia firmy począwszy od 2 lipca 2019 r. Odwołujący podniósł, że dokonał zmiany kodu PKD 24 lutego 2021 r. po zorientowaniu się, że poprzedni kod nie odpowiada działalności, jaką wykonywał również w kontekście dotacji, którą otrzymał z Powiatowego Urzędu Pracy w L. w lipcu 2019 r. Jego zdaniem, pracownik Powiatowego Urzędu Pracy nie zwrócił uwagi na błędne oznaczenie kodu PKD, pomimo że starał się o dotację na działalność pokojów zagadek, domów strachu, miejsc do tańczenia i w zakresie innych form rozrywki lub rekreacji organizowanych w pomieszczeniach lub w innych miejscach o zamkniętej przestrzeni (odwołanie z 8 czerwca 2010 r., k. 3 a. s.).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. w odpowiedzi na odwołanie wniósł o oddalenie odwołania na podstawie art. 477⁽¹⁴⁾ § 1 k.p.c. Organ rentowy po przywołaniu treści odpowiednich przepisów prawa wskazał, że we wniosku o świadczenie postojowe płatnik składek oświadczył, iż przychód z działalności uzyskany w marcu 2021 r. był niższy o co najmniej o 40% w porównaniu do przychodu za luty 2020 r. ZUS mając na uwadze dane REGON potwierdzone w CEiDG stwierdził, że 24 lutego 2021 r. odwołujący dokonał zmiany przeważającej działalności z kodu 96.09Z na 93.29A, a zatem w jego ocenie brak jest możliwości porównania spadku w porównywalnych miesiącach z tej samej działalności (odpowiedź na odwołanie z 28 czerwca 2021 r., k. 17 a. s.).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powiatowy Urząd Pracy w L. działający z ramienia (...) 14 czerwca 2019 r. zawarł umowę z K. M., który w ramach jej postanowień otrzymał dofinansowanie w kwocie 18 000 zł na podjęcie działalności gospodarczej w zakresie „pozostała działalność usługowa, gdzie indziej niesklasyfikowana”

z przeznaczeniem na zakup reklamy, komputera przenośnego, zestawu kolumn, projektora, oświetlenia, miksera akustycznego oraz sprzętu i narzędzi pomocniczych (umowa z 14 czerwca 2019 r., k. 4-10 a. s.).

K. M. prowadzi działalność gospodarczą pod nazwą (...) z siedzibą w L. od 2 lipca 2019 r. Początkowo przeważająca działalność jego firmy była oznaczona symbolem PKD 9609Z związanym z pozostałą działalnością usługową, gdzie indziej niesklasyfikowaną. 24 lutego 2021 r. odwołujący dokonał zmiany w CEiDG symbolu PKD swojej firmy na 9329A, który jest nakierunkowany na działalność pokojów zagadek, domów strachu, miejsc do tańczenia i w zakresie innych form rozrywki lub rekreacji organizowanych w pomieszczeniach lub w innych miejscach o zamkniętej przestrzeni (odpis z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej oraz dokonane zmiany we wpisie z 24 lutego 2021 r., k. 24 a. s.).

Odwołujący osiągnął przychód z tytułu: obsługi audiowizualnej balu sylwestrowego w kwocie 3500 zł 2 stycznia 2020 r. obsługi imprezy okolicznościowych w kwotach: 2000 zł 20 stycznia 2020 r. i 1600 zł - 16 lutego 2020 r. oraz obsługi technicznej i audiowizualnej imprezy szkoleniowej. Ubezpieczony od początku 2020 r. prowadził działalności zgodną z symbolem PKD 9329A (kopia rachunków, k. 13-16 a. s.).

K. M. 10 maja 2021 r. złożył wniosek do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. o ponowne świadczenie postojowe, w którym oświadczył, że prowadzi działalność gospodarczą według PKD 9329A oraz otrzymał 2 września 2020 r. pomoc finansową od Państwowego Urzędu Pracy w formie pożyczki w kwocie 5000 zł Ponadto oświadczył, że nastąpił przestój w prowadzeniu działalności w następstwie wystąpienia (...)19; na 31 marca 2021 r. przeważająca działalność jego firmy była prowadzona według kodu PKD 9329A, nie podlega ubezpieczeniom z innego tytułu, jego przychód z przeważającej działalności uzyskany w marcu 2021 r. był niższy o co najmniej 40% w porównaniu do lutego 2020 r., nie jest objęty ubezpieczeniem społecznym rolników oraz nie naruszył ograniczeń, nakazów i zakazów ustanowionych w związku z wystąpieniem stanu epidemii określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 46a i 46b ustawy z 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (wniosek z 10 maja 2021 r., akta ZUS).

Po rozpoznaniu wniosku Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. wydał zaskarżoną 19 maja 2021 r. decyzję, znak: (...) na podstawie art. 15zv ustawy z 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem (...)19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych w związku z art. 15zt ust. 1 i § 4 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z 26 lutego 2021 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie wsparcia uczestników obrotu gospodarczego poszkodowanych wskutek pandemii (...)19 oraz w związku z art. 83 ust. 1 ustawy z 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych. Organ rentowy odmówił odwołującemu prawa do ponownego świadczenia postojowego powołując się na tożsame argumenty, jak w treści odpowiedzi na odwołanie (decyzja z 19 maja 2021 r., akta ZUS).

Powyższy stan faktyczny sąd ustalił na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego w aktach sprawy, w tym w aktach rentowych. W ocenie sądu, powołane w sprawie dokumenty były wiarygodne. W szczególności na objęcie walorem wiarygodności zasługują kopie rachunków przedstawione przez odwołującego do akt sprawy, z których wynika rodzaj prowadzonej przez niego działalności w miesiącach styczniu i lutym 2020 r. Co istotne, organ rentowy nie kwestionował zaferowanych dowodów przez stronę odwołującą i nie skonstruował wobec nich żadnych zarzutów. Wobec powyższego zaprezentowane powyżej dowody z dokumentów były wystarczające do wydania rozstrzygnięcia w rozpatrywanej sprawie.

Sąd ważył, co następuje:

Odwołanie K. M. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. z 19 maja 2021 r., znak: (...) zasługiwało na uwzględnienie.

Sąd zważył, że zgodnie z art. 15zq ust. 1 pkt 1 w związku z art. 15zt ust. 1 ustawy z 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz. U. z 2020 r., poz. 1842) zwanej dalej „ustawą” i w związku z § 4 ust.

1 pkt 3 rozporządzenia Rady Ministrów z 26 lutego 2021 r. w sprawie wsparcia uczestników obrotu gospodarczego poszkodowanych wskutek pandemii COVID 19 (Dz. U.

z 2021 r., poz. 371) zwanego dalej „rozporządzeniem” ponowne świadczenie postojowe przysługuje osobie, która prowadzi pozarolniczą działalność gospodarczą na podstawie przepisów ustawy z 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców lub innych przepisów szczególnych oraz prowadzi na 31 marca 2021 r. pozarolniczą działalność gospodarczą oznaczoną według Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD) 2007, jako rodzaj przeważającej działalności, kodami: 49.39.Z, 51.10.Z, 52.23.Z, 55.10.Z, 55.20.Z, 55.30.Z, 56.10.A, 56.10.B, 56.21.Z, 56.29.Z, 56.30.Z, 59.11.Z, 59.12.Z, 59.13.Z, 59.14.Z, 59.20.Z, 74.20.Z, 77.21.Z, 79.11.A, 79.12.Z, 79.90.A, 79.90.C, 82.30.Z, 85.51.Z, 85.52.Z, 85.53.Z, 85.59.A, 85.59.B, 86.10.Z w zakresie działalności leczniczej polegającej na udzielaniu świadczeń w ramach lecznictwa uzdrowiskowego, o którym mowa w art. 2 pkt 1 ustawy z 28 lipca 2005 r.

o lecznictwie uzdrowiskowym, uzdrowiskach i obszarach ochrony uzdrowiskowej oraz

o gminach uzdrowiskowych, lub realizowanej w trybie stacjonarnym rehabilitacji leczniczej, 86.90.A, 86.90.D, 90.01.Z, 90.02.Z, 90.04.Z, 93.11.Z, 93.13.Z, 93.19.Z, 93.21.Z, 93.29.A, 93.29.B, 93.29.Z, 96.01.Z, 96.04.Z, której przychód z tej działalności w rozumieniu przepisów podatkowych uzyskany w jednym z dwóch miesięcy poprzedzających miesiąc złożenia wniosku był niższy co najmniej o 40% w stosunku do przychodu uzyskanego w miesiącu poprzednim lub w analogicznym miesiącu roku poprzedniego lub w lutym 2020 r. lub we wrześniu 2020 r.

Na podstawie art. 15 zą ust. 2 ustawy w związku z § 4 ust. 3 rozporządzenia świadczenie postojowe przysługuje osobom zamieszkującym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli są obywatelami Rzeczypospolitej Polskiej lub posiadającymi prawo pobytu lub prawo stałego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej obywatelami państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej, lub cudzoziemcami legalnie przebywającymi na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

W świetle art. 15 zą ust. 3 ustawy w związku z § 4 ust. 3 rozporządzenia ponowne świadczenie postojowe przysługuje, gdy w następstwie wystąpienia (...)19 doszło do przestoju w prowadzeniu działalności, m.in. przez osobę prowadzącą pozarolniczą działalność gospodarczą.

Jak stanowi art. 15 zą ust. 4 ustawy w związku z § 4 ust. 3 rozporządzenia osobie prowadzącej pozarolniczą działalność gospodarczą świadczenie postojowe przysługuje, jeżeli rozpoczęła prowadzenie pozarolniczej działalności gospodarczej przed dniem 1 kwietnia

2020 r. i nie podlega ubezpieczeniom społecznym z innego tytułu, chyba że podlega ubezpieczeniom emerytalnym i rentowym z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej.

Ustalenie prawa do dodatkowego świadczenia postojowego na podstawie art. 15 zą ust. 1 ustawy następuje na wniosek osoby prowadzącej pozarolniczą działalność gospodarczą, zawierający dane, o których mowa w art. 15zs ust. 3 pkt 1 lit. a, c i e, pkt 2, 5 i 6, oświadczenie o rodzaju przeważającej działalności, o której mowa w ust. 1 oraz oświadczenie potwierdzające, że jej przychód z działalności uzyskany w miesiącu kalendarzowym poprzedzającym miesiąc złożenia wniosku był niższy co najmniej o 40% w stosunku do przychodu uzyskanego w lutym 2020 r.

Przekładając powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy wskazać należy, że

z poczynionych przez sąd ustaleń wynika, że odwołujący od momentu rozpoczęcia prowadzenia firmy miał oznaczoną przeważającą działalność gospodarczą kodem 96.09Z.

10 maja 2021 r. ubezpieczony złożył do organu rentowego wniosek o przyznanie dodatkowego świadczenia postojowego w związku z przeciwdziałaniem skutkom wywołanym COVID 19 dla osób prowadzących działalność gospodarczą, podając kod PKD przeważającego rodzaju działalności 9329A związany z działalnością pokojów zagadek, domów strachu, miejsc do tańczenia i w zakresie innych form rozrywki lub rekreacji organizowanych w pomieszczeniach lub w innych miejscach o zamkniętej przestrzeni. Zmiana kodu PKD nastąpiła dopiero 24 lutego 2021 r., zatem organ rentowy wskazywał, że nie ma możliwości porównania spadku przychodów uzyskanych z marca 2021 r. do lutego 2020 r.

Jak wynika z zebranego w sprawie materiału dowodowego działalność gospodarcza odwołującego związana była z działalnością pokojów zagadek, domów strachu, miejsc do tańczenia i w zakresie innych form rozrywki lub rekreacji organizowanych w pomieszczeniach lub w innych miejscach o zamkniętej przestrzeni określonych kodem PKD 9329A. Z załączonych przez ubezpieczonego dokumentów wynika, że co najmniej już od początku 2020 r. prowadził działalność, która została oznaczona w kodzie 9329A. Na taki stan rzeczy wskazują kopię rachunków, z których wynika, że odwołujący zajmował się obsługą audiowizualną balu sylwestrowego, obsługą imprez okolicznościowych oraz obsługą techniczną i audiowizualną imprezy szkoleniowej w styczniu i w lutym 2020 r. Odwołujący utrzymywał, że od początku istnienia działalności, a więc od 2 lipca 2019 r. prowadził taką działalność, lecz udowodnił zasadność swojego stanowiska odpowiednimi dowodami dopiero od stycznia 2020 r. Zatem, w ocenie sądu, za datę graniczną, w której ubezpieczony z pewnością zajmował się działalnością określoną kodem PKD 9329A, należało przyjąć styczeń 2020 r. Wobec powyższego ubezpieczony również w lutym prowadził firmę oznaczoną w/w symbolem, co zaś prowadzi do wniosku, że w niniejszej sprawie można porównać dochód, który uzyskał w lutym 2020 r. i w marcu 2021 r.

Sąd zważył, że nie ma znaczenia data, w której odwołujący dokonał zmiany symbolu w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej. Wpis w ewidencji działalności gospodarczej (CEiDG) nie przesądza o faktycznym prowadzeniu działalności gospodarczej i w konsekwencji podleganiu osoby ujawnionej w ewidencji obowiązkowym ubezpieczeniu społecznym. Wpis ten z uwagi na swój deklaratoryjny charakter tworzy jedynie wzruszalne domniemanie, według którego osoba wpisana do ewidencji jest traktowana jako prowadząca działalność gospodarczą. Zdaniem sądu, odwołujący w toku postępowania sądowego wykazał, że dokonana zmiana w danych CEiDG 24 lutego 2021 r. nie wpłynęła zasadniczo na modyfikację zakresu działalności przedsiębiorcy. Odwołujący wykazał, że składając do ZUS wniosek o przyznanie dodatkowego świadczenia postojowego w związku z przeciwdziałaniem skutkom wywołanym COVID 19 dla osób prowadzących działalność gospodarczą podał symbol PKD, zgodnie z którym wykonywał działalność w tożsamym zakresie zarówno w lutym 2020 r. jak i w marcu 2021 r.

W związku z powyższym sąd w przedmiotowej sprawie nie kierował się tym jaki kod PKD został ujawniony w rejestrze REGON jako odpowiadający przeważającej działalności ubezpieczonego, ale tym jaką działalność faktycznie wykonywał w przeważającym zakresie. Jak wynika z zebranego w sprawie materiału dowodowego, w ramach prowadzonej działalności gospodarczej co najmniej od stycznia 2020 r. wnioskodawca zajmował się w przeważającym stopniu obsługiwaniem imprez okolicznościowych, które są określone kodem PKD 9329A.

Sąd doszedł do wniosku, że przychód odwołującego z przeważającej działalności uzyskany w marcu 2021 r. był niższy o co najmniej 40% w porównaniu do lutego 2020 r. Spełnienie pozostałych przesłanek, określonych ustawą, mających wpływ na przyznanie prawa do ponownego świadczenia postojowego nie było kwestionowane przez organ rentowy. Mając na uwadze powyższe sąd orzekł na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., jak w tenorze wyroku.